

ΦΙΛΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

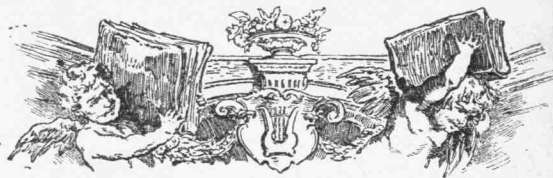
Ἀγαπητέ μου,

Ἡ Ἀγούλα δὲν ἔκλεισεν ἀκόμα πέντε χρόνια. Κ ἔχει μέσα της κόσμον ὁλόκληρο· ἢ ὁ κόσμος αὐτὸς εἶνε τὸ καθρέφτισμα τοῦ ἄλλου κόσμου ποῦ ξαναίγεται γύρω της. Ἄ! τί μικρὸς καὶ τί παράξενος καθρεφτάκης εἶνε ὁ νοῦς τῆς Ἀγούλας! Πῶς τὰ δείχνει ὅλα τὰ πράγματα μικροκάμματα κ ἐυγενικά, καλὰ καὶ γλυκὰ, ὅλα φωτισμέν' ἀπὸ τὸ ἴδιο φῶς, ὅλα χυμένα σὸ ἴδιο τὸ κλοῦπι, ὅλα μὲ τὸ ἴδιο τ ἀνάστημα, ὅλα μὲ ψυχὴν ἀθάνα καὶ μὲ ζωὴ παιδιάτικη, μὲ τὴν ἴδιαν ὁμορφίαν κα μὲ τὸ ἴδιο νόημα! Στὸν καθρεφτάκη αὐτὸ δὲν ξεχωρίζεις ἓνα πούπουλο ἀπὸ ἓνα καρνόνι, τ ἄστρο ἀπὸ τὸ λουλοῦδι, τὴν Ἀφροδίτη τῆς Μήλου ἀπὸ μιὰ κοίνα. Ἄλλη φορὰ θὰ σοῦ ἀραδιάσω ἓνα πρὸς ἓνα τὰ πλούτη ποῦ μεστῶνουν τὸν κόσμο τῆς Ἀγούλας. Ὅταν εἶμαι μαζί της, εἶμαι ἄλλος ἄνθρωπος. Γιατί, λέγει κάποιον ὁ πλατωνικώτατος Σίλλερ, γιατί τὰ παιδιὰ καὶ τὰ λουλοῦδια νὰ μᾶς προξενοῦν τόση εὐχαρίστηση; Ἀφορμὴ, λέγει, ποῦ μᾶς κάνει τόσο νὰ τάγαποῦμε δὲν εἶνε ἡ ἀπλαστή χάρη τους, δὲν εἶνε ἡ ἀδυναμία τους, εἶνε γιατί μπροστά τους μᾶς κυριεῖ τὸ γλυνιάτονον αἰσθημα μιᾶς περασμένης ζωῆς καὶ μιᾶς ζωῆς μελλοῦσῆς... Σὲ νὰ θέλῃ νὰ μᾶς πῇ ὁ φιλόσοφος ποιητῆς πῶς αὐτὸς εἶνε ὁ προορισμὸς τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ κόσμου ὅπως ἤμαςτε μιὰ φορὰν ἄγνοι οὐδὲν τὰ παιδιὰ καὶ οὐδὲν τὰ λουλοῦδια, νὰ ξαναγίνουμ' ἔτσι μιὰν ἡμέρα: σ' ἓναν παράδεισον δικαιοσύνης ἄγνοι καὶ μοσχόμενοι οὐδὲν τὰ λουλοῦδια καὶ οὐδὲν τὰ παιδιὰ!

Εἶνε ἀλήθεια πῶς ὁ ταπεινὸς μου νοῦς δὲ μπορεῖ νὰ ὑψωθῇ σὲ τέτοια σφαῖρα ὄνειροφάνταση, οὐδὲν ἐκείνη ποῦ τραβῶσεν ἀκοπα τὸ Σίλλερ. Τὴν ἀγαπῶ τὴν Ἀγούλα γιατί εἶνε τόσο νόστιμη καὶ τόσο νόστιμα τὰ λέει τὰ λογίαια της! Γιὰ ὅσα βλέπει μπροστά της, ἡ βουρὰ εἶνε ἡ μυρμήγκια, γιὰ ὅλα ὅτ' ὄλο ὅτ' ὄλο καὶ ὄλο μεθαίνει. Τὸ μεγάλο τοῦ μικροῦ παιδιοῦ εἶνε οὐδὲν τὸ στομάχι τοῦ ἀνθρώπου ποῦ παίρνει ἀπάνου του ὕστερ' ἀπὸ δυνατὴν ἀρώστικα ὄλο νὰ τρώῃ θέλει καὶ ποτὶ δὲ χορταίνει. Προχτὲς τὴν εἶχα μαζί μου στὸν περιπάτου. Ἀγνάντια μας εἶχαμε τὴν Ἀκρόπολιν τὴν ἔξω τὴν Ἀκρόπολιν μὰ ἔλα ποῦ ξάνοιξε τὸν Παρθενῶνα κ ἤθελε νὰ τῆς πῶ γιὰ τὸν Παρθενῶνα! (τότε λέει μάλιστα, μὲ τὴν παιδικαίσιαν γλῶσσα της, Παρθενὸν καὶ μὴ νομίζετε πῶς διάβασε τὸ «Ταξίδι» τοῦ κ. Φυγάκη ἔτσι τὴν ἔμαθε νὰ τὸ λέῃ ἡ δασκάλα της ἡ Φύσις; σ' ἄλλο σχολεῖο δὲν ἐμαθήτεψεν ἀκόμα). Καὶ τί νὰ τῆς πῶ γιὰ τὸν Παρθενῶνα! μάθημ' ἀρχαιολογίας δὲ μπορούσα νὰ τῆς κάμω, μήτε νὰ ξεχθῶ σὲ ἕμους. Καὶ τῆς εἶπα λοιπὸν πῶς ἦταν ἓνα μεγάλο καὶ ὀρειώτατο παλάτι, καλλιτέρο ἀπὸ τὸ βσιλικὸ καὶ τὸ παλάτι αὐτὸ τὸ γροῦμισεν ἓνας σεισμὸς, οὐδὲν τὸ Ζακυνθινὸ σεισμὸ, καὶ τότε στέκει ἔτσι μισοχλωσμένο καὶ τὸ παλάτι ἢ ὁ σεισμὸς ἔγιναν πολλὰ χρόνια προτοῦ νὰ τῆς στείλῃ ὁ Θεὸς στή μεριά της. Κι ἀφοῦ μ' ἔκρινε μὲ προσοχὴ καὶ μὲ τὰ μάτια της ὀλένοιχα, κούνησε τὸ κεφάλαια της καὶ εἶπε: — Τί κρῖμα ποῦ γεννήθηκα ἔτσι ἀργά! ἔπρεπε νὰ γεννηθῶ προτῆτερα γιὰ νὰ τὸ ἴδω τ' ὄραϊο τὸ παλάτι προτοῦ νὰ τὸ χαλῶσῃ ὁ σεισμὸς! τί κρῖμα! — Τῆς Ἀγούλας ὁ σλλογισμὸς μ' ἔκαμε νὰ μείνω πολλὴν ὄρα σλλογιμένος. Τὸ παιδιάτικο ξεφωρητὸ τῆς ἦταν οὐδὲν ἐντυλιεὸς ἀπὸ βῆθη ψυχῶν καὶ ἀπὸ βῆθη αἰῶνων. Τὴ στέψη αὐτὴ πόσοι τὴν ἔκαμαν, πόσοι ἀνθρώποι καὶ πόσοι λαοὶ μὲ μεγάλες γνώμες καὶ μὲ περίσσιαν ἀντυχία. Πόσοι ἀφοῦ τοῦ κάκου ἔξισαν καὶ μεγάλωσαν καὶ ἀγαρίστηκαν μ' ἔνε θεῖον ὄνειρο τοῦ περασμένου καιροῦ, ἔπεσαν ἀποκαρῶμενοι καὶ ἀπελιπισμένοι, χορὶς νὰ κατορθώσουν νὰ δώσουν σὰρ' ἀνθρωπινὴ σὲ θεῖον ὄνειρό τους, ἀνθρώποι καὶ λαοί, σοφοὶ γιὰ νὰ σλλογίζονται καὶ ἀδύνατοι γιὰ νὰ κατορθώσουν κατ' ἑαυτοῦ καὶ δὲν ἤθραν γιὰ νὰ ξεχρῶσιν τὸν πόνο τους παρὰ τὰ λόγια αὐτὰ:

— Τί κρῖμα ποῦ γεννήθηκα ἔτσι ἀργά! ἔπρεπε νὰ γεννηθῶ προτῆτερα...

Ο ΦΙΛΟΣ ΣΟΥ.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Φιλολογικά.

Ὁ Παῦλος Φλά, Γάλλος συγγραφεὺς, ἐξέδωκε κριτικὸν δοκίμιον περὶ Βαλζάκ, ἐν ᾧ μετὰ σπανίας κριτικῆς διαχυεῖας ἀναλύονται καὶ διευκρινίζονται οἱ κυριώτεροι τύποι τοῦ συγγραφέως τῆς Ἀνθρωπίνης Κοινοῦθίας.

— Φιλολογικὰ καὶ Καλλιτεχνικὰ Μελέται ἐπιγράφεται συλλογὴ κριτικῶν ἄρθρων ἐκδοθεῖσα ἐν Παρισίοις ὑπὸ τοῦ κ. Γουσταύου Λαρουμέ, ἄλλοτε διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς τῶν Καλῶν Τεχνῶν. Ἐν αὐτῇ διακρίνεται τὸ περὶ τῆς διασῆμου καλλιτεχνίδος Ἀδριανῆς Λακουβρέρ ἄρθρον ὡς καὶ τὸ περὶ τοῦ πρίγκηπος Ναπολέοντος.

— Ἐν τῇ Ἐπιθεωρήσει τῶν δύο Κόσμων ὁ γνωστὸς παρ' ἡμῖν συγγραφεὺς Γάστων Δεσάμ δημοσιεύει σειράν ἄρθρων ὑπὸ τὸν τίτλον Ἀνὰ τὴν Τουρκίαν. Ἐν τῷ τελευταίῳ τεύχει πραγματεύεται περὶ τῆς Συμῆνης.

— Ἐξεδόθη ὁ τέταρτος τόμος τῆς Ἱστορίας τοῦ Ἰσραὴλ ὑπὸ Ἑρνέστου Ρενάν, τὸν ὅποιον ἐπεδιώρωσε πρὸ τοῦ θανάτου τοῦ συγγραφέως.

— Πρόεδρος τῆς πρὸς ἀνέγερσιν ἀνδριάντας εἰς τὸν Ἑρρίκον Μυρζὴ ἐπιτροπῆς ἐξελέγη ὁ Ἀρσένιος Οὐσσά. Τὴν ὀρειακίαν προτομὴν τοῦ συγγραφέως τῶν περιρῶμων Scènes de la vie de Bohème θὰ ἐκτελέσῃ ὁ γλύπτης Bouillon.

— Ὁ διάσημος ἐλληνοιστῆς Βαρθελεμῦ Σάντ Πλαῖρ, ἐν ἡλικίᾳ 88 ἐτῶν, ἐξέδωκε τὸν Ἀ' τόμον τῆς ὑπ' αὐτοῦ συγγραφεῖστος βιογραφίας τοῦ γάλλου φιλοσόφου Βίκτωρος Κουζέν, ἀγγέλλει δὲ ὅτι θὰ συμπλήρωσῃ τοὺς τρεῖς τόμους τοῦ ἔργου τούτου μέχρι τέλους τοῦ 1893, δηλαδὴ πρὶν εἰσελθῆ εἰς τὸ ἐνενηκιστὸν.

Μουσικά.

Οἱ διαγωνισμοὶ τοῦ ἐν Ἰταλίᾳ ἐκδότου μουσικῶν ἔργων Σοντζόνου, μετὰ τὴν ἀνάδειξιν τοῦ συνθέτου τῆς «Καβαλερίας Ρουστικάνας», τοῦ ὁποῦ τοῦ μουσικῶν τάλαντον καὶ τὸ μέλλον εἶνε ἀναμφισβήτητον, δὲν παρήγαγον μεγάλα πράγματα. Τὰ τρία τελευταῖως στεφθέντα ἔργα Tristi Nozze, Festa Marina καὶ Don Paerz παρασταθέντα ἐν Βενετίᾳ, παρ' ὀλίγον ἐσυρίχθησαν. Οἱ καιτικοί, οἱ ἐκτιμῶντες τὴν ὑπέροχον ἀξίαν τοῦ Μασκίνη, ἐπιφέρουν ὅτι δὲν εἶνε δυνατόν κατ' ἔτος, δι' ὀλίγων γιλιῶδων λιρῶν ἰταλικῶν, αἵτινες ἀποτελοῦν τὸ γέρας τοῦ ἀγῶνος, νὰ ἀναδεικνύεται καὶ μία μουσικὴ μεγαλοφυΐα.

— Ἐν Παρισίοις ἐπαίχθη ἐσχάτως ἡ Βαλκονία τοῦ Βάγνερ. Ἐν τῇ Γαλλικῇ μητροπόλει ἔπαυσε τέλος ὁ πατριωτισμὸς ἐπεμβαίνων ἀκαίρως εἰς τὰ τῆς Τέχνης. ἡ δ' ἐπιτυχία τοῦ βαγνερικοῦ τούτου ἀριστουργήματος ὑπῆρξεν ὁμοίᾳ τῆς τοῦ Λαεγκριν. Τώρα μελετᾶται ἡ προσεχὴς παράστασις τοῦ Τρίσταν καὶ Ἰσώδης καὶ τῶν Ραψωδῶν τῆς Νυρεμβέργης.

Θεατρικά.

Ἐν τῷ θεάτρῳ τῶν Bouffes-Parisiens παρεστάθη πεντάπρακτον συμβολικὸν ὄραμα Πελλίας καὶ Μελισάνδης τοῦ νεκροῦ βέλγου ποιητοῦ Maeterlinck, τὸν ὁποῦν οἱ θεαματῆται τοῦ ἀποκαλοῦν νέον Σαίξπηρ. Τὸ ὄραμα ἐκρίθη σκιστεῖνον καὶ ἀκατάληπτον, μετ' ὅλην τὴν τεχνικὴν ἐπιτυχίαν τῆς παραστάσεως.

— Ὁ ὑπὸ τοῦ κ. κ. Παντόπουλον, Ἀλεξιάδην καὶ Καροδοβίλλην θίασος ἄρχεται προσεχῶς τῶν παραστάσεών του διὰ νέου ἀνεκδότου ἔργου ἐν τῷ νεοκτιστῷ ὑπαίθριφ θεάτρῳ Τσόχ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου.